**2019. október 10., csütörtök**

P9_TA(2019)0031

# A választásokba való külföldi beavatkozás és a nemzeti és európai demokratikus folyamatokban megjelenő dezinformáció

## Az Európai Parlament 2019. október 10-i állásfoglalása a választásokba való külföldi beavatkozásról és a nemzeti és európai demokratikus folyamatokban megjelenő dezinformációról (2019/2810(RSP))

(2021/C 202/06)

*Az Európai Parlament,*

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 7., 8., 11., 12., 39., 40., 47. és 52. cikkére, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre, különösen annak 8., 9., 10., 11., 13., 16. és 17. cikkére, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez csatolt kiegészítő jegyzőkönyvre, és különösen annak 3. cikkére,

— tekintettel a polgári és politikai jogok 1966. december 16-i nemzetközi egyezségokmányára (ICCPR) és különösen annak 2., 17., 19., 20. és 25. cikkére,

— tekintettel a Bizottság „Európai megközelítés az online félretájékoztatás kezelésére” című, 2018. április 26-i közleményére (COM(2018)0236),

— tekintettel a Bizottság és a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő a dezinformációval kapcsolatos közös, 2018. december 5-i cselekvési tervére (JOIN(2018)0036) és a Bizottság és a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő a dezinformációval szembeni közös cselekvési terv végrehajtásáról szóló, 2019. június 14-i közös jelentésére (JOIN (2019)0012),

— tekintettel az Európai Tanács 2018. október 18-i következtetéseire,

— tekintettel az Európai Parlament Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által 2019. március 15-én közzétett, „Automatizált fellépés a félretájékoztatással szemben” című tanulmányra [1],

— tekintettel a kínai technológia fokozódó EU-beli jelenlétéhez kapcsolódó biztonsági fenyegetésekről és az ezek csökkentésére irányuló lehetséges uniós szintű fellépésről szóló, 2019. március 12-i állásfoglalására [2],

— tekintettel a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására [3],

— tekintettel az Európai Parlamentnek a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló, európai parlamenti jelentést két évvel követő, EKSZ általi nyomon követés mérlegére vonatkozó, 2019. március 13-i ajánlásáról [4],

— tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) [5], és annak jelenleg is zajló reformjára,

— tekintettel a Facebook-felhasználók adatainak a Cambridge Analytica általi felhasználásáról és az adatvédelemre gyakorolt hatásokról szóló, 2018. október 25-i európai parlamenti állásfoglalásra [6],

---

[1] Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, Jövőkutatás Osztály, 2019. március 15.
[2] Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0156.
[3] HL C 224., 2018.6.27., 58. o.
[4] Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0187.
[5] HL L 201., 2002.7.31., 37. o.
[6] Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0433.

**2019. október 10., csütörtök**

— tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló éves jelentésre vonatkozó, 2018. december 12-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel a „Tizenkilencedik eredményjelentés a hatékony és valódi biztonsági unió megvalósításáról" című, 2019. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2019)0353),

— tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv visszavonásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendeletre (általános adatforgalmi rendelet) ([8]),

— tekintettel a Digitális Európa programnak a 2021–2027 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2018. június 6-i bizottsági javaslatra (COM(2018)0434),

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a demokráciák által világszerte tapasztalt szélesebb trendbe illeszkednek bizonyos harmadik országok állami és nem állami szereplői által tett, arra irányuló kísérletek, hogy befolyást gyakoroljanak az Unió és a tagállamok döntéshozatalára, valamint rosszindulatú beavatkozás révén nyomást gyakoroljanak az EUSZ 2. cikkében rögzített értékekre;

B. mivel a külföldi beavatkozás számtalan formát ölthet, lehet többek között félretájékoztató kampány a közösségi médiában a közvélemény formálása céljából, vagy a választásokhoz kapcsolódó kritikus infrastruktúrákat célzó informatikai támadás, illetve politikai szereplők közvetett vagy közvetlen pénzügyi támogatása is;

C. mivel a választásokba való külföldi beavatkozás óriási kihívást jelent, ugyanis komoly kockázatot jelent az európai demokratikus társadalmak és intézmények, az alapvető jogok és szabadságok, a jogállamiság, a biztonság, a gazdasági jólét és végső soron az európai szuverenitás számára;

D. mivel az emberek és a gazdaságok digitális eszközök és új technológiák révén megvalósult globális összekapcsolódását egyes államok a más országok életébe való beavatkozás céljából is felhasználják és kihasználják; mivel a médiát, különösen a közösségi platformokat könnyen fel lehet használni dezinformáció terjesztésére;

E. mivel fel kell hívni a figyelmet Oroszország dezinformációs kampányaira, hiszen ez az ország a félretájékoztatás egyik fő forrása Európában;

F. mivel Oroszországon kívül más harmadik országok állami és nem állami szereplői is beavatkoznak az európai nyilvánosság vitáiba;

G. mivel a Bizottság által 2019 júniusában elvégzett előzetes elemzés azt mutatta, hogy az európai választások integritásának védelme érdekében bevezetett intézkedések hozzájárultak a 2019. májusi európai parlamenti választásokba való külföldi állami és nem állami beavatkozás korlátozásához;

H. mivel az EU sikeresen végrehajtott számos olyan intézkedést, amelyek a 2019-es európai parlamenti választásokba való külföldi beavatkozás korlátozására és a választások integritásának megőrzésére irányultak, ideértve a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódexet, a sürgősségi riasztórendszert és az európai választási együttműködési hálózatot; mivel a Bizottság bejelentette, hogy e problémák megoldása érdekében további lépéseket kíván tenni;

I. mivel az EU nagymértékben függ a külföldi technológiáktól, szoftverektől és infrastruktúrától, ami még inkább kiszolgáltatottá teheti a külföldi választási beavatkozásoknak;

J. mivel a rosszindulatú beavatkozások mértéke összehangolt, egymást kiegészítő európai válaszlépéseket igényel;

K. mivel a dezinformáció és a külföldi választási beavatkozások elleni fellépés felelőssége nem kizárólag a közhatóságokat, hanem az internetes és a közösségi médiát üzemeltető vállalatokat is terheli, amelyeknek ezért együtt kell működniük e cél elérése érdekében, ugyanakkor nem szabad aláásniuk a szólásszabadságot, és nem szabad magáncenzúrává válniuk;

([7]) Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0514.
([8]) HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

L. mivel több vizsgálat is kimutatta, hogy a döntő fontosságú választási szabályokat megsértették vagy kijátszották, különös tekintettel a kampányfinanszírozás átláthatóságára vonatkozó hatályos rendelkezéseket, és felmerült, hogy harmadik országokból, különösen Oroszországból származó nonprofit szervezetek költöttek politikai célokra;

M. mivel a külföldi választási beavatkozásokkal kapcsolatosan jelentett incidensek rendszeres mintába rendeződnek, ami az utóbbi években visszatérő jelenség volt;

N. mivel a tagállamokban 2020 végéig több mint 50 országos, helyi, regionális vagy elnökválasztást tartanak;

1. hangsúlyozza, hogy a szólás és a véleménynyilvánítás szabadsága, a magánélet és a személyes adatok védelme, valamint a médiapluralizmus az ellenállóképes demokratikus társadalmak középpontjában állnak, és a leghatásosabb védőgátat jelentik a dezinformációs kampányokkal és az ellenséges propagandával szemben;

2. hangsúlyozza, hogy az ellenséges beavatkozás és a külföldi félretájékoztatás sokoldalú jellege ellenére a választásokba való beavatkozás a hibrid hadviselés szélesebb körű stratégiájának részét képezi, és ezért a rájuk való reagálás továbbra is a leglényegesebb biztonsági és külpolitikai teendők közé tartozik;

3. ismételten kijelenti, hogy a választásokba való külföldi beavatkozás aláássa az emberek azon jogát, hogy közvetlenül vagy szabadon választott képviselőiken keresztül az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában rögzítettek szerint beleszóljanak országuk kormányzásába, és amikor ezt egy másik állam teszi, az akkor is sérti a nemzetközi jogot, ha ez nem fegyveres erővel, illetve a területi integritás vagy a politikai függetlenség fenyegetésével történik;

4. úgy véli, hogy a szabad és tisztességes választások a demokratikus folyamat középpontjában állnak, ezért felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy tegyenek határozott lépéseket ebben a kérdésben, többek között az EU jövőjéről szóló politikai eszmecsere keretében is;

5. rendkívül aggasztónak tartja, hogy folyamatosan kerülnek elő – gyakran külföldi beavatkozásra utaló – bizonyítékok valamennyi jelentős nemzeti és európai választást megelőzően, és hogy e beavatkozások közül sok az EU-ellenes jobboldali szélsőséges és populista jelöltek számára kedvez, bizonyos kisebbségeket és kiszolgáltatott csoportokat, például a roma hátterűeket, a muszlimokat vagy a muszlimnak tartott személyeket célozza, köztük migránsokat, LMBTI-személyeket és vallási közösségeket céloz meg azzal a kiterjedtebb céllal, hogy aláássa a demokratikus és egyenlő társadalmak vonzerejét;

6. elismeri annak az aggasztó tendenciának a létezését, hogy globális szélsőjobboldali csoportok nagymértékben alkalmaznak dezinformációt a közösségimédia-platformokon; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ilyen dezinformáció befolyásolta a nemek közötti egyenlőséggel és az LMBTI személyek jogaival szembeni megnyilvánulásokat;

7. elismeri, hogy a tagállamok túlnyomó többségében teljes vagy részleges tilalom van érvényben a politikai pártoknak és jelölteknek nyújtott külföldi adományok tekintetében; aggodalommal emlékeztet arra, hogy még ott is, ahol a jogszabályok korlátozzák a politikai finanszírozás forrásait, a külföldi szereplők módot találtak arra, hogy megkerüljék ezeket a szabályokat, és támogatást nyújtottak szövetségeseiknek külföldi bankokon keresztül folyósított hitelek révén (mint például a Front National esetében 2016-ban), adásvételi és kereskedelmi megállapodások révén (mint például állítólag az Osztrák Szabadság Párt esetében, miként arról a Der Spiegel és a Süddeutsche Zeitung 2019. május 17-i kiadása beszámolt, vagy pedig mint a Lega per Salvini Premier esetében, ahogyan arról a Buzzfeed és a L'Espresso 2019. július 10-i kiadása tájékoztatott), valamint a pénzügyi tevékenységek elősegítése révén (amint arról a „leave.eu" kampány kapcsán a brit sajtó számolt be);

8. rendkívül aggasztónak tartja különösen az orosz propaganda veszélyességét, és felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy alakítsanak ki hatékony és részletes stratégiát az orosz dezinformációs stratégiákkal szembeni gyors és erőteljes fellépés érdekében;

9. aggodalommal jegyzi meg, hogy az orosz forrásokra visszavezetett és a keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoport által 2019 januárja óta dokumentált dezinformációs esetek száma (998 eset) a 2018. évi számhoz (434 eset) képest megduplázódott;

10. határozottan elítéli továbbá a harmadik országok állami és nem állami szereplőinek egyre agresszívebb fellépését, amelynek célja az európai demokráciák normatív alapjainak és elveinek, illetve az EU-csatlakozásra készülő nyugat-balkáni államok és a keleti partnerség országai szuverenitásának aláásása vagy felfüggesztése, valamint a választások befolyásolása és a szélsőséges mozgalmak támogatása, figyelembe véve azt is, hogy a kibertámadások nagyságrendje folyamatosan nő;

**2019. október 10., csütörtök**

11. elismeri a szolgáltatók és platformok által a dezinformáció elleni fellépés érdekében tett önkéntes intézkedések kedvező hatását, beleértve azt is, hogy a gyakorlati kódexet a közösségi médiában elhelyezett választási hirdetések átláthatóságát fokozó új szabályokkal egészítették ki, továbbá elismeri a Bizottság és a tagállamok által az elmúlt évben végrehajtott intézkedéseket, és emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat a dezinformációval szembeni fellépés terén fennálló közös felelősségükre;

12. emlékeztet a 2018. október 25-i állásfoglalására, amelyben sürgette a Facebookot, hogy a Cambridge Analytica botrányt követően hajtson végre különböző intézkedéseket annak megakadályozása érdekében, hogy a közösségi platformot a választásokba való beavatkozásra lehessen felhasználni; megjegyzi, hogy a Facebook nem tett eleget e kérések többségének;

13. úgy véli, hogy az egyik tagállam választásaiba való beavatkozás az EU egészét érinti, mivel az hatással lehet az uniós intézmények összetételére; úgy véli, hogy ezeket a fenyegetéseket nem lehet sem az elkülönülten dolgozó nemzeti hatóságok segítségével, sem a magánszektor tiszta önszabályozása révén kezelni, hanem összehangolt, többszintű, többszereplős megközelítésre van szükség; úgy véli, hogy uniós és nemzetközi szinten egyaránt ki kell alakítani a hibrid fenyegetések – többek között a kibertámadások és a dezinformáció – visszaszorítására szolgáló jogi keretet annak érdekében, hogy az EU határozott válaszlépéseket tudjon tenni;

14. megismétli azonban, hogy határozott közös európai politikát kell kidolgozni, hogy hatékonyan lehessen kezelni a külföldi beavatkozásokat és dezinformációs kampányokat az online platformokkal és szolgáltatókkal folytatott erőteljes uniós kommunikáció révén;

15. felszólítja az összes érintett szereplőt, hogy folytassák erőfeszítéseiket annak biztosítása érdekében, hogy a demokratikus folyamat, valamint a választások védve legyenek a külföldi állami és nem állami beavatkozásoktól és manipulációktól; rámutat különösen arra, hogy a korai életkortól kezdve javítani kell a médiaműveltséget és az állampolgári ismereteket a kultúra és az iskoláztatás révén annak érdekében, hogy a dezinformációs kampányok által megcélzott személyek azonosíthassák az elfogult információkat; ezért arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az iskolai tanterveikbe foglaljanak bele a médiaműveltségről szóló külön képzéseket, és dolgozzanak ki a lakosság azon szegmenseit célzó tájékoztató kampányokat, amelyek kiszolgáltatottabbak a dezinformációval szemben;

16. aggodalmát fejezi ki az EU külföldi technológiáktól és hardverektől való függősége miatt; hangsúlyozza, hogy az EU-nak törekednie kell saját képességeinek fokozására, mivel ez korlátozza majd a külföldi szereplők lehetőségeit a rosszhiszemű választási beavatkozásra;

17. ismételten felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki innovációbarát környezetet, amely a piacgazdaság elvein és az alapvető jogok védelmén alapul, hogy lehetővé tegye az európai vállalkozások számára, hogy teljes mértékben kihasználják lehetőségeiket, és versenyelőnyként használják fel e jogok védelmét;

18. szorgalmazza, hogy a nemzeti és uniós finanszírozás erősítse meg az ellenséges harmadik felek stratégiai kommunikációjával szembeni fellépésre szolgáló kapacitásokat, továbbá sürgeti az információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét ezen a területen, többek között a jelenlegi és a 2020 utáni többéves pénzügyi keretben, például az Európai horizont és a Digitális Európa programok keretében; hangsúlyozza, hogy az ilyen programoknak megfelelő biztosítékokat kell tartalmazniuk a nemzetközi jognak és az emberi jogoknak való szigorú megfelelés biztosítása érdekében, különösen harmadik országok finanszírozása esetében;

19. hangsúlyozza, hogy továbbra is támogatni kell és elő kell segíteni a felelős újságírást és a szerkesztői felelősséget mind a hagyományos, mind az új médiában a nem ellenőrzött vagy egyoldalú, tendenciózus, a polgárok független médiába vetett bizalmát aláásó információk jelentette kihívással való szembenézés során;

20. alapvető fontosságúnak tartja a közszolgálati média támogatását, amelynek finanszírozása nem támaszkodik magánforrásokra, és ezért jó minőségű és pártatlan tájékoztatást nyújthat a nyilvánosság számára, biztosítva és fenntartva ugyanakkor a közszolgálati média politikai befolyástól való függetlenségét;

21. ismételten a támogatásáról biztosítja a Demokráciáért Európai Alapítvány értékes munkáját az álhírekkel és a dezinformációval szemben fellépő szervezetek támogatásában;

22. úgy véli, hogy az EU-nak gyakorlati megoldásokat kell alkalmaznia a demokratikus, független és sokszínű média támogatására és megerősítésére az EU szomszédos országaiban és a nyugat-balkáni országokban, amelyek uniós tagjelölt országok;

23. kéri, hogy az East StratCom Task Force (a keleti stratégiai kommunikációval foglalkozó uniós munkacsoport) a jövőben legyen az Európai Külügyi Szolgálaton belül egy állandó struktúra, az eddigieknél lényegesen magasabb finanszírozással és személyzeti létszámmal;

24. rámutat, hogy az online választási beavatkozással és dezinformációs kampányokkal kapcsolatos kockázatok összetettsége miatt e kockázatok észlelése és kezelése az illetékes hatóságok és az érdekelt felek közötti ágazatközi együttműködést tesz szükségessé;

25. felkéri a Bizottságot, hogy a választási eszközöket kritikus infrastruktúraként sorolja be annak biztosítása érdekében, hogy veszélyeztetésük esetén alkalmazni lehessen a NIS-irányelv szerinti válaszintézkedéseket ([9]);

26. emlékeztet, hogy e rosszhiszemű beavatkozási cselekmények jelentős része az adatvédelemre és a magánélet védelmére vonatkozó európai szabályok megsértését jelenti; felszólítja a nemzeti adatvédelmi hatóságokat, hogy teljes mértékben használják ki az adatvédelmi jogsértések kivizsgálására, valamint visszatartó erejű szankciók és bírságok kiszabására vonatkozó hatásköreiket;

27. megismétli azon felhívását, hogy a tagállamok az Eurojust támogatásával folytassanak vizsgálatokat az online politikai tér külső erők általi állítólagos jogellenes használatával kapcsolatban;

28. felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is kövesse nyomon a külföldi beavatkozás hatását szerte Európában, és teljesítse Ursula von der Leyen megválasztott elnök ünnepélyes kötelezettségvállalását, hogy „megvédjük magunkat a külső beavatkozással szemben” ([10]);

29. felkéri a Bizottság következő alelnökét/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy a dezinformációval szembeni fellépést tegye központi külpolitikai célkitűzéssé;

30. felkéri a Bizottságot, hogy értékelje azokat a lehetséges jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket, amelyek a közösségimédia-platformok beavatkozását eredményezhetik azzal a céllal, hogy szisztematikusan jelezzék a botok által megosztott tartalmakat, vizsgálják felül az algoritmusokat és tegyék azokat a lehető legelfogulatlanabbá, továbbá számolják fel a demokratikus folyamatok megzavarását vagy a gyűlöletbeszédre való felbujtást célzó illegális tevékenységekben részt vevő személyek fiókjait, ugyanakkor ne veszélyeztessék a véleménynyilvánítás szabadságát;

31. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a propaganda és a dezinformáció problémájával foglalkozó közintézményeket, agytrösztöket, nem kormányzati szervezeteket és alulról szerveződő kiberaktivistákat, valamint biztosítsanak finanszírozást és támogatást az uniós polgárok dezinformációval szembeni ellenálló képességének növelését célzó tájékoztató kampányok számára;

32. emlékeztet, hogy a visszaélést bejelentő személyek a közérdekű információk nyilvánosságra hozásával fontos szerepet játszanak a demokrácia és a kormányzás védelmezésében; felhívja az Európa Tanács tagállamainak hatóságait, hogy a CM/Rec (2014) 6. számú ajánlásban meghatározott 20 elv tiszteletben tartása alapján hozzanak létre és terjesszenek egy, a visszaélések bejelentésére vonatkozó politikát; emlékeztet a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló, nemrégiben elfogadott irányelvre;

33. emlékeztet, hogy az EU 4 175 millió EUR-t bocsát rendelkezésre a média szabadságát és az oknyomozó újságírást támogató fellépésekre, ideértve a sajtó- és médiaszabadság megsértése esetén alkalmazandó válaszmechanizmust és az újságírók fizikai védelmét;

34. úgy véli, hogy az EU csakis a külföldi, autoritárius beavatkozással kapcsolatos átfogó gondolkodásmód révén, továbbá a demokratikus kormányzás és intézmények, többek között az európai politikai pártok valamennyi szempontú sebezhetőségének felszámolása útján tudja megvédelmezni a demokratikus folyamatait;

---

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1148 irányelve (2016. július 6.) a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről (HL L 194., 2016.7.19., 1. o.).

([10]) „Ambiciózusabb Unió: Programom Európa számára”, Ursula von der Leyen – Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2019–2024), https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_hu.pdf - 25. o.

35. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassanak megbeszéléseket az érdekeltekkel és a nemzetközi partnerekkel, többek között a nemzetközi fórumokon annak érdekében, hogy fokozzák a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépésüket;

36. hangsúlyozza, hogy a NATO és kiválósági központjai alapvető eszközök Európa számára ahhoz, hogy megerősíthesse a transzatlanti kapcsolatot, valamint hogy növelje Európa és Észak-Amerika dezinformációval szembeni ellenálló képességét;

37. felkéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon az európai politikai pártok és alapítványok külföldi finanszírozásának kérdésével anélkül, hogy akadályozná az Európai Unión túlmenő európai nyilvános térség létrehozását, és kezdeményezzen eszmecserét a tagállamokkal e kérdések nemzeti politikai pártjaik és alapítványaik tekintetében történő kezeléséről;

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.